

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Гоа. XIX, бр. 24 (1779)

В. Търново, събота, 23 февруари 1963 г.

Цена 2 стотинки

НА ШИРОК ФРОНТ ПО ВСИЧКИ МЕЛИОРАТИВНИ ОБЕКТИ!

Добрата организация дава вече плодове

До миналата седмица по мелиоративните обекти на ТКЗС „В. Маериков“ в с. Самоводене излизаха по 15—20 човека, а бяха необходими по няколко стотини. Времето с всеки изминат ден ставаше по-благоприятно за работа. Това бе непростимо за ръководители и кооператори. Бяха необходими само две съвещания с партийния и стопанския актив, с асигураторите. Чудно не стана. Но от понеделник до вчера хората с лопати, кирки и кофи край каналите се увеличаваха. Кооператорите се появяваха по обектите масово, но не стихийно. Защото добре разбраха, че точно сега е момента и утре може би ще бъде късно.

На едно от най-трудните места, току преди самата „Хотница—2“, работят около 20 души, начело с члена на управителния съвет Стефан Масляков. Те работят тук със специално поръчение. Отначало започнаха колебливо. Сняг, лед, кал. Но с кофите изхвърляха водата. На всеки десетина минути чистеха налепените лопати. Оряха на сухо. После на твърда меглена пръст. Лопатите крътят и отскачат. Самоводените изхвърлят изкопаната земена маса. Няколко километрова канал, започващ от станцията, се извива като дъга и пресича шосето. Край него има готови кофражи, грамадни панцирови тръби, арматура, купичка чакъл. Край прясно изкопаната, още димяща червена пръст, има наредени кошнички, кожухчета

и манерки с вода. Техните стопани са самоходните водоскитни кооператори. Вчера и днес излизат повече от 450 души и навлизат в каналите. Разпределени по бригади и звена, разгърнати на широк фронт, под галещите лъчи на зимното слънце, не спират нито за минута.

Техниците са трасирали навреме пътя. Някъде, където е очертан бидещият воден път от каналокопателя, има още сняг. Кооператорите го изриват и започват веднага работа. После се появява вода. И тя се изчерпва. Ентузиазистите хора продължават.

Преобладават жените. И стари и млади. Тези хора, които в знойните дни, в сушавата година, получиха по-високи доходи, сега сами си подготвят условията за по-голямо плодородие. От първия ден до днес най-редовни са Кина Бозеунова, Ирина Кахъркова, Стефка Филкова. По цели звена и бригади не изпускат нито ден, нито час.

А утре, по призив на Общинския партийен комитет и управителния съвет, повече от 600 служители и работници които работят извън Самоводене, ще бъдат в помощ на кооператорите. Добрата организация вече дава своите плодове.

М. МАНОЛОВ

ЩЕ ДА ЗАРАБОТИ ПЪЛНОКРЪВНО!

Суровите зимни дни отминаха. Изтеклата седмица благоприятстваше за разгръщане на мелиоративното строителство на широк фронт. И действително, на много обекти през седмицата започна трескава работа. Създаде се добра организация. От няколко дни в с. Самоводене, ръководството на стопанството, с помощта на техническия ръководител от „Водстрой“ Стилян Узунов, предаде работата по изкопаването на каналите в ръцете на бригадирите и звеноводите. Техникът претресе по трасето отделните обекти, маркира дълбочината на канала и дава конкретни указания на бригадирите и звеноводите. Последните сами разпределят хората и ръководят работата. Така се създадох условия да се увеличат хората ежедневно до 400—500 души.

Добрата организация на този обект, обаче, съвсем не е достатъчна. В целия окръг броят на хората по обектите на СМУ „Водстрой“ се удвои, в сравнение с миналата седмица. Увеличи се два пъти и броят на хората по кооперативните обекти. Едновременно пускане в действие на по-голям брой машини и хора веднага показа на слабостите в ръководството на страна на „Водстрой“. Въпреки че и Окръжният народен съвет предостави необходимият технически персонал за осигуряване на всички обекти, те още не са получили своите места, не получават конкретни задачи и ръководство от страна на началника на управлението инженер Атанасов. През седмицата и миналата почти отсъстваха от работата. Ръководството бе представено на началника на техническо-производствения отдел С. Манев, но и той бе командирован до Габровски окръг. Получава се така, че в момента на започване на най-усилената работна техническо ръководство се оказва най-слабото звено. В Дряново, например, е изпратен само отговорник техникът Николай Новаков. Той има още една помощница, но завчера той не може да каже къде се намира др. Новаков. В Д. Оряховица също още не се чувствуват техническото ръководство от страна на „Водстрой“. В четвъртък готовата арматура за

канала стои цял ден по липса на превоз. Вчера пък, поради липса на превоз, не бе осигурен превоз на майсторите от Хотница, без помощта на кооператорите. Сега има възможност каналокопателят да прокапаят кана-

ДА СЕ МИСЛИ ПРЕДВАРИТЕЛНО

Картината по работата на помпената станция в с. Бяла черква е все още непроменена. На работа по напорният тръбопровод може да се наброят пак 30 души. ТКЗС може да прати повече хора за обекта, но сега поради неоточняване с инвеститора пък, се оказва, че няма план за изкопка. Затова не може да се осигури фронт за работа на повече хора по изкопка и оформлението му.

Вчера започна и остъкляването на постройката, обаче няма стъкла с размери 80/120 см за железните рамки на прозорците и вратите. За това разбират, а не сега да се тича.

И нещо друго: вчера от обекта до В. Търново идва кола за останалите железни врати и прозорци, но се върна празна, защото в Промкомбината не са ги изработили. Поръчката едва ли ще стане готова и до края на месеца. Това забавя близането на монтажниците.

Крайно време е, ръководството на „Водстрой“ да въпрегне в работата цялата армия от технически лица която конкретно, на място, с помощта на партийните комитети и организации, с помощта на управителните съвети на ТКЗС да разрешава всички въпроси. Не само началникът и главният инженер да уреждат всички въпроси, а по-вече от тях да се дават в ръцете на хората, които пряко отговарят за тях. По такъв начин бързо ще се преодолее слабостите в организацията и действително пълнокръвно ще заработи ръководният щаб.

На хидромелиоративния обект Помпена станция Б. черква работниците налягат сили да изкопаят последните 1500 куб. м пръст по напорния тръбопровод. Дори и в най-студените януарски дни работниците Иван Ангелов, Здравко Христов, Колю Георгиев, Станчо Станчев и др. не прекъсваха работата на обекта.

Не към дело, а към дела

До 1 юли в района на ТКЗС „Октомврийска победа“ Поликраище има да се облицова 26 000 квадратни метра канал, да се положат към 17 000 метра тръби и полутръби, да се построят три помпени станции, като само те ще напояват около 5 000 дка земя. Има да се полагат и други 5 000 м полутръби, да се копае и облицова водоем за 20 000 кубически метра вода на левия рибарски канал и друг на десния за 10—12 хил. куб. метра.

Работата е огромна, а само част от нея е започната. Тя няма да се свърши за месец — два, време рече съвсем близко до пусковия срок. Не бива да се забравя и другото — че няма никакви гаранции, дали времето ще бъде все най-подходящо за работа. Ако преди беше студено, имаше снежна покривка и можеше да се оправдаем с това за малкия брой хора, които излизат на обектите, то вече няма такива причини. Има и друго нещо — идва полска работа, която също ще поеме хора.

Сега могат да се извършват всякакви вид работи и дори не само на една смяна. Това особено важи за облицовката, пък и за по-големите съоръжения. Прави впечатление, че и взаимодвижението на ТКЗС и „Водстрой“ не е ежедневно. Няколко дена например, кофражът за плочата над канала по шосето Поликраище — Първомайци е готов, а не се отлива. В четвъртък трябваше да дойде кола от „Водстрой“ и да закара готовата арматура от площадката на „Хотница—2“, но не дойде. Може да е имало и друга нужда, но ако това се знаеше и ТКЗС можеше да даде кола.

Положението е тревожно — говори председателят на ТКЗС Никола Кушев. Това потвърждава и главният агроном, Спиридов, пък и техническият ръководител Дончо Дончев, който отговаря за обекта от края на напорния тръбопровод до разклонна на разпределителните канали Р-4 и Р-5. И едините, и другите носят със себе си тревогата.

Какво в същност е положението? В четвъртък за тая огромна работа бяха излезли само 18 кооператори и стопанските работници на „Водстрой“ на брой 12. Оправдан ли е сега тревогата. И само с тревогата може ли да стане нещо?

С тоя темп не до 1 юни, а и до 1 декември няма да се свърши работата. Тук са не-

обходими поне по 100 души ежедневно. А те не се осигуряват, за което имат вина и ТКЗС и „Водстрой“. Оправдането, че е кално не издържа. Не е кално нито за изкопите, нито за почистването на сълчищата по канала, нито за изпомпването на водата, която се е настъбрала на отделни места. Така е и за другите работи по съоръженията.

А съгласно графика, за месеца, както и за преодоляване изоставането от януари има да се извърши изкоп на 1 300 кубически метра пръст само по главния канал, да се положат 454 метра тръби и полутръби, на 2 500 кв. метра да се извърши бетонова облицовка, каменна облицовка на 200 кв. метра, блокаж и заскаляване на 78 кв. м. и други. Или общо план в стойностно изражение за 14 318 лева, от който досега е изпълнено само за около 2 000 лева.

Месецът си отива. Към това изоставане ще се прибави ново, от новите задачи, защото и те ще се окажат неизпълними. Тревогата не е почувствувана от всички. Затова говори и фактът, че хората късно излизат на работа и рано се прибират. Но не само тук е така. В сряда, например, на Р-4 в землището на Правда 30-те души работна сила само по линия до един час и си замиснаха под претекст, че било кално и няма да изкарат нищо. Да оставим това, че в тая работа не трябва да търсим само сметката, но случаят говори и за друго — че не е почувствувана отговорност, че не е разяснявано. Необходимо е защо хората не знаят, че при кална почва нормите за заплащане са по-други.

Необходимо е ясно поставяне на задачите, чувство и загриженост, ежедневен контрол над работите. За сега моим настоячивост за довеждане же да се каже, че всичко тук е като към дело.

Това не бива да продължава. Ил. МОНОВ

ОЖИВЛЕНИЕ ПО ЦЯЛАТА СИСТЕМА

са поставени 360 метра етеритови тръби.

Работи се и на помпена станция № 2. Обаче там буйните води на „Голяма река“ за трети път наводняват станцията. Строителите положиха основата на стената, върху която ще бъде изградена помпена станция. В момента копаят каналите.

Владиславските строители бързат на помпената станция № 3. Сега там се извозват тухли, дървен материал, подпори, кофраж, арматура за сградата и трафопостовите. Усилено работят и чапавските строители на помпена станция № 4.

На 1 март трябва да бъде пусната в проба експлоатация помпена станция № 1. Но не са поставени още 160 м железни тръби, поради липса на болтове за съединяване на фланшовите съединители по напорния тръбопровод. Доставка им се забавя главно поради мнудността на снабдителната служба във „Водстрой“.

Проектантската организация при „Водпроект“ работи усилено върху работните чертежи на останалите обекти. След 5—6 дни те ще бъдат готови. Тогава ще се създаде широк фронт за масово участие на голям брой кооператори за прокарване на останалите 42 км канали.

И. ДРУМЕР

Иван Жилов

СЪБИТИЯТА В ИРАК ВЪЛНУВАТ

Трудещите се от окръга с гняв и възмущение посрещат съобщението за кървавата разправа и масови репресии срещу иракските патриоти, комунисти и борци за мир. На много места се провеждат масови протестни събрания, изпращат се изпълнени с възмущение телеграми и протестни писма.

Такова събрание проведеха работниците от Държавна печатница „Димитър Найденов“ във В. Търново. Директорът на печатницата Кирчо Русанов направи обширна информация за събитията в Ирак, задълбочен преглед на международната обстановка. Всички присъстващи единодушно гласуваха протестна телеграма, която изпратиха до президента на република Ирак.

Ст. Нейков

БАСТИОН НА МИРА

Днес народите на Съветския съюз, цялото прогресивно човечество чествуват 45-годишнината от създаването на Съветската армия. В огъня на жестоки битки срещу царизма и капитализма руските работници и селяни, под ръководството на Бولшевишката партия, през Октомври 1917 година отхвърлиха завинаги всякаква робство, всякаква експлоатация на човек от човека, създадох първата в историята на човечеството свободна държава.

Силите на контрреволюцията и международната реакция се опълчиха с всички средства на поход за задушаване на младата съветска държава. На 23 февруари 1918 година при Нарва и Псков, въоръжените отреди на руските работници и селяни разгромиха побеснелите орди на кайзерова Германия. Този ден стана рожден ден на Съветската армия. На този ден се роди силата, която не само защити съветската страна, но която възмажала и укрепнала се превърна в най-надеждната опора на всички миролюбиви хора в света. Оттогава до днес въоръжените сили на Съветския съюз са най-верните и последователни защитници на мира и свободата на всички народи в света.

През юни 1941 година хитлеровите пълчища вероумно нападناха великата съветска страна. Настъпиха дни на тежки изпитания. Съветската армия в тия тежки дни прояви образец на мъжество и героизъм, какъвто не познава нито един народ в своята история. Преодолявайки немощни трудности съветските войни, ръководени от славната Ленинска комунистическа партия, с подкрепата на целия съветски народ, разгромиха хитлеровата армия. В неувдържимия штурм към Берлин Съветската армия освободи всички порбени от Хитлер народи.

Нашият народ никога няма да забрави септемврийските дни на 1944 година. С решаващата помощ на Съветската армия, сплю в Отечествония фронт под ръководството на Българската комунистическа партия, той отхвърли завинаги монарх-фашизма и империалистическата робия и тръгна уверено по пътя на мира и социализма.

Навсякъде съветските войни бяха посрещнати като братя, като освободители, като вестители на новия свободен живот. И сякаш в тези дни ставаха дело думите на поета:

...лий слезете от конете и земята неслуте възцарете вечна обич, вечна правда на света —

Да, войните на Съветския съюз, прославените потомци на героите от гражданската война, възцаряват вечна обич, вечна правда на света.

И днес под ръководството на славната Комунистическа партия на Съветския съюз, Съветската армия стои на стража на мира в целия свят. Въоръжена с най-модерна съвременна бойна техника, тя се възправя като несъкрушим бастион на мира.

Тържествени събрания

В чест на 45-я рожден ден на Съветската армия и Военноморския флот снощи в гр. В. Търново, в Дома на Народната армия се състоя тържествено общоградско събрание, организирано от Окръжния и Градски комитети на БКП, Окръжния и Град-

ски народни съвети, Окръжния и градски комитети на Отечествония фронт, окръжния комитет за българо-съветска дружба и командването на гарнизона. В добре украсения салон, сред стотиците трудещи се и военнослужещи заеха места членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков; кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов, председателят на изпълкома на окр. народен съвет Йордан Костов, Председателят на Окръжният комитет на Отечествония фронт Станьо Сираков, генерал-майор Борис Карамфилов и други държавни и обществени дейци.

За славния път на Съветската армия говори генерал-майор Борис Карамфилов, началник на гарнизона. Той подчерта високо хуманното дело, на което служат съветските войни — борбата за запазването на мира между народите. Като гранитна опора стои Съветската армия зад гърба на трудовете хора не само от необятната Съветска земя, но и от цялото земно кълбо. Българската народна армия има прекрасен пример за подражание в лицето на Съветската армия.

Събрането единодушно гласува поздравителни телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП.

В чест на големия празник ансамбълът към ВВВУ „Васил Левски“ и самодейните състави при Дома на Народната армия изнесоха богата литературно-музикална програма.

Трудещите * * * Г. Оряховица на 21 февруари масово се стекоха в големия салон на образцовото читалище „Напредък“, за да чествуват 45-та годишнина на Съветската армия. Доклад за героичния ѝ път, изнесе майор Попов.

Иван Жилов

Слава на непобедимата Съветска армия!

УЧИТЕЛКА НА БЪЛГАРСКИТЕ ВОИНИ

НАРВА И ПСКОВ, великата битка при Волгоград, Москва и Ленинград, Яш-Кишинев, Берлин и много други са свързани с раждането на бойната слава на Съветските въоръжени сили. Въоръжените сили на Съветския съюз преминаха славен боев път. Родиха се, израстнаха и укрепнаха в борбата с многочислените врагове на Съветската родина.

Победата на Великата октомврийска социалистическа революция и установяването на властта на Съветите предизвикаха умразата на империалистите от всички страни. Изплашени от победата на пролетарската революция в Русия, те започнаха военна интервенция с цел да задушат младата съветска власт. В поход срещу Съветската страна тръгнаха 14 империалистически държави, в помощ на които се явиха и силите на руската контрреволюция. В този съдбоносен момент Болшевишката партия, ръководена от гения на пролетарската революция — великия Ленин, вдигна трупците се на свещена война против обединените сили на интервентите и бело-гвардейците.

Преодолявайки гигантски трудности, младата съветска армия излезе победителка в жестока и неравна борба.

Никой няма да излезе от паметта на народите имената на легендарните герои, командири от гражданската война, като Чапаев, Щорс, Пархоменко, Котовски, Будьони, Дулич, Железняк, 26-годишният командващ армия Тухачевски, който разгроми войските на стария и опитен генерал Колчак, и други. Техните подвизи служат и ще служат на поколенията като пример на безпределна преданост и любов към Родината.

Летописът на героичните дела на Съветските въоръжени сили съдържа много забележителни страници. Но най-ярките бяха записани в годините на Великата отечествена война. Съветските хора се гордеят, че именно на тяхната армия и флот, ръководени от славната КПСС, се отдаде да одържат бесния натиск на мощната хитлеристка армия, да я разгромят и да извадят народите на Европа и Азия от фашистко заробване.

Безпримерен героизъм проявиха войните от Съветската армия в разгрома на немските нашественици. Блестящо проведението Московско контра-настъпление в края на 1941 г., Волгоградската и Курската битки, Яш-Кишиневската и Берлинската операции и още много други говорят за дальновидността на съветските военачалници и силата на съветската военна наука.

И в годините след Великата

от генерал-майор БОРИС КАРАМФИЛОВ
началник на ВВВУ „В. Левски“ — В. Горново

отечествена война въоръжените сили на СССР са най-здравата опора на мира в света. Тяхната мощ е възпираща сила за империалистите. Съветският съюз счита за свое национално задължение да осигури, заедно с другите социалистически страни, защитата и безопасността на целия социалистически лагер. Отличайки агресивните стремежи на враговете на мира, тяхната заплаха да употребят термоядрено оръжие, КПСС и Съветското правителство бяха принудени да вземат по-нататъшни мерки за повишаване на бойната мощ на Съветската армия и флот, които сега са снабдени с всички видове съвременно оръжие и бойна техника, с високо квалифицирани военни кадри, предадени до смърт на КПСС и своя народ.

Решенията на XXII конгрес на КПСС и новата програма на Партията предвиждат да се повишава равнището на бойната и политическата подготовка на съветските войни — надежден страж за съхраняване на създаната мирна и животна на съветските хора. Бойната готовност на войските е едно от главните изисквания на съветската военна наука при наличието на термоядрено оръжие в ръцете на империалистите.

Дълбоко съзнавайки своята отговорност за защита на социалистическото отечество и

СЪВЕТСКИТЕ ХОРА ДОБРЕ СЕ ПОТРУДИХА, ЗА ДА СЪЗДАДАТ НАЙ-МОДЕРНИТЕ И НАЙ-МОЩНИ СРЕДСТВА ЗА ОТБРАНА — АТОМНА И ВОДОРОДНА БОМБА И РАКЕТНО ОРЪЖИЕ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И МЕЖДУКОНТИНЕНТАЛНИ БАЛИСТИЧНИ И ГЛОБАЛНИ РАКЕТИ. ТЕ СА НАЙ-ДОБРИТЕ В СВЕТА И НИЕ РАЗПОЛАГАМЕ С ДОСТАТЪЧНО КОЛИЧЕСТВО ОТ ТЯХ, ЗА ДА ОТГОВОРИМ НА НАШИТЕ ВРАГОВЕ С МЪЛНИЕНОСЕН СЪКРУШИТЕЛЕН УДАР.

Н. С. ХРУЩЧОВ

целия лагер на социализма, съветските маршали, генерали, офицери и бойци посрещат 45-та годишнина на своята армия, овладели до съвършенство сложните способности на съвременния бой сложна бойна техника и оръжие. Все по-нарастващата активност на личния състав на Съветските въоръже-

ни сили намира израз в ревностния труд на тактическите учения по танкодрумите и аеродрумите, в моретата и океаните, там, където всеки ден се кове тяхната бойна готовност. Трудът на маршалите, генералите, офицерите, сержантите и бойците е общественополезен и от първостепенно значение, труд, който осигурява мира и безопасността на нашия лагер. Затова напълно естествено е народът да се отнася към военния труд с дълбоко уважение — говори Никита Сергеевич Хрущов в речта си, произнесена на 5 юли 1962 г. пред випускници-

Съветски бойци по време на учение. Командирът на стрелковото отделение поставя задача на картечаря.

те на Военните академии.

Учейки се от героичната Съветска армия и от отношението на народите на Съветския съюз към нея, нашата общественост също вижда голямото значение на неуморния труд на генералите, офицерите, сержантите за създаване на боеготови подразделения, части и дивизии. „Военният труд е тежък, но благороден, — заяви маршал Малиновски. — Той заслужава да бъде почитан“. Ако на света нямаше въоръжените сили на Съветския съюз, отдавна човечеството би било обхванато от пламъците на термоядрена война.

Истинско щастие за нашата страна и за нашата Народна армия е, че се намират в единен боеви съюз с всички социалистически страни, гранитната опора на които е великият Съветски съюз и неговата непобедима армия.

Българският народ вечно ще пази в сърцето си признателността за свободата, която ни донесе Съветската армия. Той винаги ще помни думите на Георги Димитров, че най-голямата заслуга за победата на Девотосептемврийското въстание и освобождаването на нашата Родина принадлежи на братската и героична Съветска армия. Съчувство на най-голяма радост и признателност бойците и командирите на Българската народна армия срещат 45-та годишнина на братската Съветска армия. Под ежедневните грижи на БКП нашата армия се създаде и изгражда по образец и подобие на съветската. Тя се гордее и възпитана така, както и великата Съветска армия.

Неурушима дружба между нашите две армии е споена със съвместно пролятата кръв по време на Великата отечествена война — 1941—1945 година. Ето защо в днешния ден в деня на 45-та годишнина от създаването на непобедимата Съветска армия, българските войни пожелават на нашите освободители, на маршалите, генералите, офицерите, сержантите, на всички съветски бойци, на учениците, които дадоха най-модерното въоръжение на армията, още по-големи успехи в тяхното високо благородно дело.

Слава на Съветската армия, армия — освободителка!

„СЪВЕТЪТ НА НАРОДНИТЕ КОМИСАРИ ПОСТАНОВЯВА: ДА СЕ ОРГАНИЗИРА НОВА АРМИЯ ПОД НАЗВАНИЕ „РАБОТНИЧЕСКО-СЕЛСКА ЧЕРВЕНА АРМИЯ“. В ЧЕРВЕНАТА АРМИЯ ПОСТЪПВА ВСЕКИ, КОИТО Е ГОТОВ ДА ОТДАДЕ СИЛИТЕ СИ И ЖИВОТА СИ ЗА ЗАЩИТА НА ЗАВОЕВАНИТА НА ОКТОМВРИЙСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ, НА ВЛАСТТА НА СЪВЕТИТЕ И НА СОЦИАЛИЗМА.“

(Из Декрета за създаване на Съветската армия, подписан от Ленин на 28. II. 1918 г.)

Из Програмата на КПСС

Просто подобрена воля, от душа

ПОСРЕД ДИМА И ПРАХА, повдигнат от пулсацията, се движел грамадин, бързи и предпазливи, едновременно тежки и пъргави танкове. Германците били решили да направят път на пехотата.

Громов димал шумно и бързо, с яден, остър поглед разглежда танковете, които настъпвали в разгънат строй иззад един нисък хълм.

Отпосле го попитах какво е изпитвал в първия миг от срещата си с танковете и дали не се е изплашил.

— Не, дума да не става, не се изплаших. Дори напълък, страх ме беше да не би да завият вострици. Никакъв друг страх... Към мене потеглиха четири танка. Оставих ги да се приближат и започнах да се целя в един от тях, а той върви предпазливо сякаш подшхва. Ето го съвсем близо, виждам го напълно. Изведнаж стрелях. Изстрелът от противотанковата пушка е нетърпим, силен, но пушката не рита, само лекичко ме блъсна, по-слабо от колкото обикновена пушка, обаче звукът е наистина особен — разтърсва устата, и все пак те оглушава. Дори земята се разтърсва! Сила! — и Громов погледна гладката цев на пушката си. — Танковете продължаваха да настъпват. Тогаваше се прицелих втори път. И така ми е весело и интересно и злото ме обзема с една дума, не съм преживявал таква неща.

Не, мисля си, не може да бъде да не надвиеш германеца, а в сърцето ми сякаш се смее някой: „Ами ако не го надвиеш,

а!“ Е, добре. Стрелях втори път. И изведнаж виждам — улучил съм. Просто улучил съм: по бронята на танка ползали син огън, бърз, като искра. И изведнаж разбрах, че моето бронеразбиващо снарядче е влязло вътре и е причинило тоя син пламък. Изви се дим. Германците отбърже се раздвижиха, викат, викат, та се късат — таква вняне през живота си не бях чувал. А след това изведнаж се разнесе трясък от вънтрешен тресък, значи патроните са започнали да се пукат. А после изскочи един пламък и се издигна към небето. Свърши се. Стрелях по втория танк. Сега вече улучих отведнаж, при първия изстрел. Появи се синьо пламъче над бронята, издигна се дим. След това викове. И пак огън с дим. Зарадвах се и болеста ми мина, изведнаж оздравях. И се чувствавам някак си гордо. И така се радвам, сякаш нищо не ми е било! Мога да гледам в очите на целия свят. Из надвих. А пък ден и нощ ме измъчваше мисълта: няма той е по-силен от мен? ...

Разговаряхме с Громов в дола сред полето. Слънцето вече бе залезло. Полумрак надвисна над дола. Отпери до стената на една яма, изровена от пролетната вода, неясно се очертаха дълги противотанкови пушки. Завити в шинелите си, бронетехниците равномерно хъркаха. Наблизо седеше мъничав Валкин и придърпваше шинела около мръзнеците си крака. Лицето му изгоряло от слънцето, беше тъмно и сега в здрача изглеждаше мрачно.

— Да беше се покрил с шинела — нали си болен! — наза той.

— Е, няма нужда! — махна с ръка Громов.

Той бе развълнуван от разказа, от първата си среща с танковете. Очите му сякаш светеха в полумрака: те бяха съвсем светли, големи, зелени, зли.

И аз седнах до него и мъничаво го наблюдавах — него, болия войник, който бе надвил германците; човекът, комуто съвсем не е било леко да воюва; орачът, който бе станал бронетехник не случайно, не по заповед от началството, а просто по добра воля, от цяла душа.

Василий ГРОСМАН

В ПОЛКА НА АЛЕКСАНДЪР МАТРОСОВ

ИЗМИНАХА МНОГО ГОДИНИ от атаката на вражеския укрепен пункт, когато войникът Матросов с тълото си закри амбразура на един дзод и осигури успеха на настъпващото подразделение. В стрелковия полк, който сега носи името на Матросов, всичко напомня за него. Хората в полка се менят, но неговите традиции си остават неизменни.

Неволно въздише обхваща всеки който влиза в помещението на 1-ва рота. В единия ъгъл се намира внимателно застлано легло, покрито със сиво войнишко одеало. Това е леглото на вечния войник на полка, на гвардейския редник Матросов. Над леглото е неговият портрет.

Войниците свято пазят спомена за своя другар от полка. Мълчаливи и строги, те стоят в строя, когато на вечерна проверка старшина взема в ръце списъка на личния състав.

— Герой на Съветския съюз гвардейски редник Александър Матросов!

Настъпва тържествена тишина.

— Загина геройски в бой за свободата и независимостта на нашата Родина! — отговаря деснофланговият.

Има велико значение в този скромен и човечен акт на почит на другаря по оръжие, който беше такъв обикновен съветски юноша, както и неговите сегашни приемници — комсомолците.

За славата на Матросов

Съветският народ пази паметта на падналите за съветска армия командири и бойци от героичната непобедима Съветска армия.

В почти всяко село, във всеки град на Полтавска област е издигнат паметник на бойната, неуважана слава на съветските войни.

НА СНИМКАТА: Паметник на падналите във Великата отечествена война народни герои в парка на гр. Лохвиц, Полтавска област.

Хр. Консулов

НЕЗАБРАВИМА СРЕЩА

С БОЙЦИ от Съветската армия се запознах по време на пътуването ми от Киев за Ленинград. На гара Сухоумо видях, че продават български вестници и слъзях да си купя. За моя радост там имаше и снимки на съветски артисти, към които аз имам слабост, и гласно изразих восторга си. Неочаквано някой

леко ме докосна по рамото и казва на руски „Гражданко, разрешете и аз да ви подаря една картичка“. Помислих, че се шегува някой от нашата група, но, когато се обърнах, срещнах умолиелния поглед на един съветски боец. Измислях как да откажа на тази настоятелна молба и се съгласих. Така се запознах с Иван

Тимофеев. Разбрах, че и той пътува със същия влак и дори в същата вагон. Покахих го да дойде при нас, за да ми надпише две картички, които ми подарих. На скъпите дъсти от братска България, — написа той на вдъхната, а на другата: „Да цфти навек нашо дружба“. Бях много щастлив.

Иван и неговите другари били в отпусък и сега пътуваха за Мурманск, където служат в редците на Съветската армия. Така увлекателно разказваше той за далечния север, за войнишкия живот, за добрия им колектив.

Предложихме на Иван да доведе и другарите си. За толкова много неща говорихме с тях, смисляхме се на нашия погребен говор на руски език, пяхме съветски песни, които ги трогна много, играхме на наши и техни игри. Струваше ми се, че се познаваме отдавна. Така незабоязано измина денят, когато стигнахме до Ленинград. Тръгнахме да се разделяме с новите си приятели. Прощавахме се като със скъпи нам хора.

Много се зарадвах на първото писмо на Иван от Мурманск. След това се заредиха писмо след писмо до днес.

„Аз и моите другари, — пише Иван, — сме възбудени, че нашият народ е постигнал за такъв кратък срок големи успехи“. Не е ли мило, че и в тази малка точка на картата, далеч в Заполярието, има хора, които също обичат нашата Родина?

Сега Иван е студент в нефтодобивен институт в Уфа. Войнишката униформа е забравена, но спомена за добрия колектив на бойците, той винаги ще помни. Няма да забравя и аз срещата ми с тези обикновени, но сърдечни млади съветски бойци.

НИНА ИВАНОВА

ПИСМОТО НА КАЮМ РАХМАНОВ

Във войсковите части, които отбраняваха Ленинград, рамо до рамо се сражаваха войни от всички националности на Съветската страна. Тук, при стените на града на революцията, ярко се прояви силата на бойната дружба и морално политическото единство на съветските народи.

През дните на блокадата на Ленинград загина геройски Каюм Рахманов. На гърдите на героя беше намерено писмо-завещание до другарите, в което се изразяваше чувството на преданост към родната Комunistическа Партия и Правителството.

Каюм РАХМАНОВ пише:

„Животът — това е Родината. Родината — това е моето семейство, моето село, цялата моя Съветска страна. Когато врагът загуби родна земя, той реже парче от моето тяло.

Аз дойдох от далечен край, където има много слънце, много богата земя, много рудни, памук, грозде, големи стада, където животът е щастлив.

Когато фашистите нахлуха в Съветската страна, аз почувствах как затрепера Ферганската долина.

И всеки, у когото беше честна сърце на узбек, си каза: „Върви, спри врага, защити своя дом, своето семейство!“ И аз дойдох в Ленинград. Без Москва, без Ленинград, без Съветска Русия няма свободен Узбекистан.

Аз не ще пожала живота си, за да отстоя онова, което ние, узбеките, получихме от съветската власт“.

В случай на смърт в бой войнът-узбек молено другарите си да предадат на командирите, че той, Каюм Рахманов, е изпълнил своя дълг пред Родината.

Движението на ловчаници — в центъра на вниманието

Как да достигнат и надминат първенците от миналата година — такъв въпрос стои сега за разсъждаване пред кооператорите от ТКЗС — Джулюница. С помощта на Общинския партисен комитет тази важна задача вече излезе от сферата на заседанията. Б организирани досега три школи за целен опит разказаха за своите постижения

най-добрите градинари, полеводци, овчари. Главното и полезното от този голям разговор бе обмяната на опит, взаимопомощта. Тук се разбра и нещо друго — защо при еднакви условия се получават различни резултати. Видя се, че това е въпрос на умение да се използват всички резерви и възможности. И тия, които са го проявили, са получили повече. Другите, които са се примирали с трудностите, не са прилагали новото и гледат на работата без перспектива, са останали.

И все пак направеното досега е само хубаво начало. Трябва да залегне в производствения план, да се покаже какво ще получи кооперативът, ако се достигнат показателите на първенците. Редно е и да се проведат практически занятия. Най-добрите градинари, в присъствието на всички работници от зеленчуковото производство да подготвят парници, да засят

или пикират разсад, така както те са правили миналата година. Същото може да стане в другите отрасли.

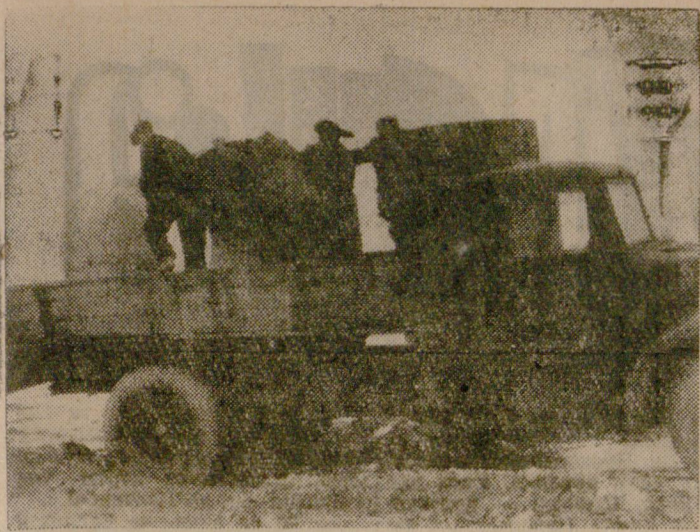
Има още какво да се помисли за подобряване на организацията и отчетността. При отглеждането на някои култури може да се приложи индивидуален и малногруповият акорд.

Задачите пред настъпването на пролетта са доста големи. Ремонтът на машините не е приключил, има да се работи по

челиоративните обекти и по усояването на нови земи. Затова е нужна ежедневна и конкретна работа на партийните и стопанските ръководители с хората — на полето, във фермите, в зеленчуковите градини. Само така патриотичното движение на ловчаници ще завладее всички кооператори от Джулюнското стопанство.

СТ. ЖЕКОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Джулюница

Камни от „Водстрой“ — В. Търново непрекъснато прекарват панцирни тръби за главния тръбопровод на помпена станция „Хотница — 2“, изработени от машинна база „Трансиза“ към Градския промишлен комбинат — В. Търново.

Хората излязоха победители

МИНАЛИЯ ПЕТЪК сутринта, падналата сняг скъса електрическите и съобщителните проводници. В района на Енергоснабдяване — Г. Оряховица бяха скъсани всички далекопроводи и уличната мрежа за ниско напрежение. Трябваше да се действа! Време за губене нямаше. Всеки подкачаващия заданост си и замисляше за мястото на аварията. Но те бяха много, къде по-напред да се отиде! Хората бяха малко. Там, където по-рано работеха по двама, трима, остана само един. Но как! Възможно ли е това сам човек да възстановява далекопровода? Да, възможно е. Хората, на които сме обръщали малко внимание по-рано, доказваха, че могат да справят с такива трудни задачи.

Най-напред бяха възстановени магистралните далекопроводи, за да се осигури енергия на промишлените предприятия. Но тук дойде другата трудност. Имаше съобщителни връзки, а в електрификацията има строг закон, — не си ли сигурен, че е изключено, не пипай! На помощ дойдоха бойци от Народната армия, които осигуриха връзка с радиостанции. Работата започна навсякъде. Хората се качваха от стълба на стълб и отпъкваха кабели, нищо, че снегът продължаваше да вали и ръцете вкоченяваха. И ето заприжидва радостни вест за възстановени далекопроводи към промишлени предприятия. В 11 часа на стълба ден запляха своята лесна танцовка на ДИП „Рекорд“. В 14 часа бе пуснат електрически ток на ДИП „Металургия“, а до вечерта — всички промишлени предприятия.

Силите се насочиха към осветлението. Тук

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

ТИЯ ДНИ В ЗЕЛЕНЧУКОВИТЕ ГРАДИНИ ЗАДРУЖНИ И УПОРИТИ

ГРАДИНАРИТЕ ОТ ВИНОГРАД

Продължителна и тежка е тазгодишната зима. Такава зима върбичани не помнят. Имаше дни, когато жив човек не се виждаше из село-то. Само градинарите бяха на своя трудов пост. Още не е съмвало и по пътя за към четирите зеленчукови градини потегляха керван от каруци натоварени със слама

и пресен оборски тор. Трудно, много трудно беше това, но и упоритостта на Никола Стефанов, Иван Стефанов, Паню Димитров, Пеню Русев и други не беше малка. Те винаги успяваха да откарат така необходимия тор на парниците.

През целия ден не спираше работата в зеленчуковите градини. Звеневодите Димитър Петров, Атанас Димитров, Тодор Минчев и Стойно Стойнев се явяваха първи, бързо нареждаха работата на градинарите. Едни се залавяха с изриването на снега, други копаеха парници и ги пълнеха с добре затоплен оборски тор, трети засяваха семената, Никой не обръща внимание на посинелите от студ ръце, на измокрените крака.

Големият студ вече почти отмина. Каква е равновесната температура? Част от първом засятите краставици и шипки са запазени. Тях градинарите пикираха и сега те са в много добро състояние. В добро състояние е и разсадът от шипки, краставици, домати в

останалите 140 парници. Най-големи грижи сега се полагат за младите и нежни растения. При малко затопляне парниците се отгъват, за да може оскъдното слънце да облее с живителните си лъчи крехките листа и стъблца. Но това е само за час-два. В повечето случаи парниците са загънати с по няколко розовки и със слама. Изобщо за разсада се полагат такива грижи, каквито грижовна майка полага за своята първа и свидна рожба.

— Как да не постоянствувам в работата, когато виждам как цъфти всичко под нашите ръце? — с весела усмивка говори старият градинар Марко Марков.

— Въпреки трудностите, — ще успея! — добави уверено бригадирът Георги Петров. — Своите планове сме изпълнявали винаги, ще ги изпълним и тази година!

Д. Стефанов
от Обществения редакция
на в. „Борба“ в с. Д.
Оряховица

РАЗГОВОР ЗА МОРАЛНИЯ КОДЕКС

Трета автобусна „Бригада за комунистически труд“ при ДАП — клон В. Търново започна да изучава Моралния кодекс на строителя на комунизма.

Преди няколко дена тя проведе обща, на която се запозна основно с въпросите на Моралния кодекс. Членовете взеха активно участие в разговора. За тях всичко бе много интересно, тъй като досега с тези въпроси не са се занимавали. Всички излязха желани да бъдат обсъдени много книги, да се поканят специалисти, които да разяснят подробно как да

разбираме класическата музика, да се поканят художници, които да обяснят как да разбираме живописа и т. н. Всички казаха, че с голямо нетърпение ще очакват първите занимания.

Основните въпроси по Моралния кодекс се свързваха с познати примери. Като образец за честност, правдивост, нравствена чистота, простота и скромност в обществената и личния живот бе посочен Васил Левски.

Ив. Рачева
приетел на бригадата

Първите тухли за 1963 г.

Керамичната фабрика „Странджа“ в с. П. Тръмбеш произведе вече първите тухли за новия сезон.

Под ръководството на началника на тухления цех Аврам Владимиров и с помощта на шлосерите Аврам Кънев и Александър Софрониев, машините бяха ремонтирани навреме и качествено. При тежките зимни условия, с вкоченявали ръце, които лепенха по замръзваните железни, те работеха неморно. Съобразявайки се с миналогодешните аварии, които се получаваха по машините, те направиха подобрения, така че през новия сезон машините да работят безотказно.

Янко Ив. Стоев

ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА

Вече се свечеряваше, когато една група момичета от Дома за девойки „Д. Димитров“ се отправиха към цеха за научков и пластмасови изделия на Градския промишлен комбинат във В. Търново. В този цех е бригадата за комунистически труд, която изработва джъдговани. Койко много хубави инициативи и дела има тя! Ето, всяка работничка отговаря за успеха и поведението на една девойка. Състояха се много срещи между тях. И тази вечер те отново се срещнаха. В скромно подреденото помещение насядат като майни до своето чедо, те двустранно отчетоха своята производствена работа. Елена Миланова, профрупулът на цеха разказа за образуване

то на бригадата, за преминаването от индивидуално заплащане към бригадно, за трудностите, които е срещала бригадата. Много искрено и правдиво беше разказана дейността на девойките от Милена Кандиларова. В учебния процес и практиката им са се получили слаби бележки, плод на немарливостта и безгрижността на девойките. Но те са поправени. Вечерта завърши с музика, танци, смях. Директорката на Дома Шели Сиракова каза, че след първата среща е имало много добър резултат. Лицал е стремежът към по-висок успех.

Такива срещи ще се организират и напред.

Милко Кахърков

За чешмата „Йоновка“

На всички в квартал „Толбухин“ — В. Търново и в целия град е известна чешмата „Йоновка“. Тя се намира само на няколко метра южно от Историческия парк „Търновска социалистическа сбирка“. Мястото й се явява като естествено продължение на парка. Чешмата е стара и представлява добър водозастъпник не само за кв. „Толбухин“.

Би трябвало Градският народен съвет да извърши някои подобрения, защото каменната част се кърти и руши, а повечето от направените по-рано пейки са изпочупени. От моста липсват дървета. Крайно необходима е и една наква да е пътека от парка (шосето) до чешмата, по която на стръмните места да се поставят парпети (от дърво), тъй като при кал и заледяване пътят е почти недостъпен. Въпросът за тези подобрения е поставян неведнъж на събранията на отечественофронтовските организации. Нека Градският народен съвет проучи всичко и направи необходимото.

Н. Божков

ЗРИТЕЛИТЕ ЗАСЛУЖАВАТ ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ

Преди известно време Великотърновският държавен театър посети с. П. Тръмбеш с пиесата „Ивайло“. Присъстваха на дневното представление. В най-напрегнатия момент, когато царца Мария очакваше Ивайло, на сцената избухна смях. Кискат се царца Мария, нейната придворна, престолонаследникът и гувернантката му. Измина дълга пауза. Артистите се насмяха... и след това действително пак продължи.

Подобни сцени публиката е наблюдавала и в по-ранните спектакли. На другите арти

сти им е правена устна бележка, но изглежда тя не е помогнала. За какво говори това? Не ли за подценяване на публиката, която преди двадесет дни с бурни ръкопляскания поздравява играта на артистите от Русенския театър?

Нека другарите от театъра не ни се сърдят загледано на наша сцена играят артисти от други държавни театри. Ние искаме да гледаме изкуство, което да ни възнува.

Паун ПЕТРОВ

Умат

Електроенергията Иван Порта-нов от бригадата на Стоян Пенчев в цех № 6 км Градския промишлен комбинат В. Търново, заравня тръби за напорния водопровод на помпена станция „Хотница — 2“. Той е извършил качествено заравняване на панцирната на самия обект.

ОТПЛАТА ЗА ТРУДА

Представителството на ДТП „Живнаб“ в Павликени, с отговорник Петър Тодоров Коларов, разви добра дейност през 1962 г. При отчитане на съвременноането преди няколко дена стана известно, че то се нареджа на първо място в района, който обхваща Търновски и Габровски окръзи и заема пето място в цялата страна.

Големи успехи завоюва и липидията в Павликени, обявена за национален първенец. Колективът се състои от млади работници, всички със средно образование. Той се ръководи от Богдан Йотов, който има 25-годишен опит в тази работа. Миналата година тук постигнаха 82 на сто липидност и себестойност на изложено пиле 0,14 лв. — най-малката себестойност в цялата страна. И сега жените работят усърдно. При план за годината 430 000 пилета вече са изложени 99 600, при минимална смъртност.

Радостта от трудовите успехи на работниците е голяма. Те са доволни и от ерижките, които се полагат за подобряване на трудовите им условия. Отскоро започна строежът на нова модерна липидия.

Д. Минкова

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Павликени

Голяма е радостта ми

Години наред работя в ТКЗС „Септември“ — Сухиндол. Чувствах се здрав и силен. През последните години, обаче, въпреки че имах добър апетит, започнах непрекъснато да слабея. През юли миналата година започнах да храх кръв. Упаних се много, но лекарят нищо не установи. Отидох в София. И още от първия рентгенов преглед се установи, че страдам от кучешка тенция в дясното крило на белия дроб. В продължение на десет дни бях подложен на шателен медицински преглед, а след това на операция. Операцията бе сложна — изрязваха половината от белия ми дроб, приложиха ми командно дишане и ме спасиха от коварната болест.

Искам да благодаря на лекарите хирурзи проф. Кръстинов, Чепилев, Стойчев, Кенаров и на целия персонал на болницата, който в продължение на три месеца положи неимоверни усилия за възвръщане на моето здраве.

Благодаря и на народната власт, която гарантира на всички трудещи се безплатна медицинска помощ. Сега съм напълно здрав и съм радостен, че отново ще мога да се трудя.

Христо КЕНАРОВ, кооператор

Кварталците очакват

Че квартал „Толбухин“ — В. Търново се разрасна особено много около Стадиона и противопожарната служба, в това не е необходимо да убеждаваме никого.

Но не знам как трябва да убедим „Хранителни стоки“ и Градска търговия, че те трябва да помислят по-сериозно за снабдяването на трудещите се от този район!

Хлебопункт — 48 снабдява гражданите осей с хляб още със закуски и мляко. Той се обслужва само от един човек. Работното време на продавачката е от 5.30 до 12.30 часа и от 17 до 19 часа.

Какво се получава?

Сутрин се струпват много трудещи се — едни за мляко, други за закуски, трети за хляб. Обслужването съвсем не е по силите на продавачката.

Освен това, дали заявката за мляко е малка или малко се отпуща от Млекоцентралата не е известно, но то съвсем не е достатъчно да задоволи нуждата на малките деца от района.

Време е хлебопунктът да заработи непрекъснато на сме-ни с 2 продавачки, като сутрин си помагат.

И още нещо искат трудещите се: — да се зарежда магазинът с бакалски стоки редовно и в достатъчно количество. ГТП „Хранителни стоки“ трябва да помисли за поставяне работата на магазинна тъй, че той да е отворен в неделя до обед.

Ако това се стори, и трудещите се ще бъдат удовлетворени, а и предприятието ще увеличи оборота си.

Нека се надяваме, че отговорните другари ще помислят по повдигнатия въпрос и ще го разрешат правилно.

Д. Куцаров

Нещо за автобусната служба

От известно време градският автотранспорт във В. Търново работи еднопосочно по улиците „Н. Габровски“ и „Димитър Иванов“. Това е хубаво, но се получава нещо много нежелателно. Много често, поради недостатъчното коли или пък поради произволното разменяне на разписанието, гражданите чакаят и като не идва колата за необходимата посоча качват се в другата и обикалят. Случва се, тъй, че пътниците за бул. „Н. Габровски“ не могат да използват колата, която минава по нея, защото е препълнена с пътници, живущи по ул. „Димитър Иванов“ и обратно.

За да се тури ред ДАП трябва да постави по спирките точното разписание, да осигури редовен превоз, а ако това е невъзможно, нищо не струва по спирките да се поставят оелектрически сигнали, че от толкова до толкова часа кола няма да мине. Тогава ония, които имат работа далече си ги направят сметка и не ще закъснеят.

А може и друго, за да не се претоварват колите, след за вод при безплатната пътниците да се таксуват за ооратната посоча по посочените улици.

Време е ръководството на ДАП да се размрази и раздвижи и да разреши тези наболели въпроси.

Д. Атанасов

Ще се равнят по първенците

Големите зимни студове не уплашиха добрите овчари Ба-сил Баевски и Сокол Минев от с. Мерданя, които от три години насам са заедно и с любов се грижат за поверените им стада. И в най-трудните моменти те не оставиха животни-те да гладуват, направиха всичко възможно, но снабдяването на фермата с фураж беше редовно.

Отиде ли човек сега в ко-шарите ще види в затоплените и сухи боксове да прип-

кат весели агнета. По-големите от тях с охота хрупат хубавото люцерново сено. По-рано родените вече надхвърлят 25 килограма.

Миналата година двамата овчари изпълниха плана си 105 на сто, а тази година войоват да достигнат едно изпълнение от 108 на сто, като се равнят по първенците-овчари през 1962 година от с. Козарец.

М. Станев

ПО-ДОБРИТЕ ПОБЕЖДАВАТ

В гр. Горна Оряховица се отчетоха резултатите от социалистическото съревнование между ГПК „Наркооп“ — Г. Оряховица и ГПК „Наркооп“ — Свищов за 1962 година.

Колективите на двете кооперации обменяха опит при преустройството и обзавеждането на търговската мрежа, по новите прогресивни форми, ритмичното снабдяване на магазините със стоки от по-богат асортимент, по търговията с плодове и зеленчуци.

В резултат на двете кооперациите изпълниха плана. „Наркооп“ — Г. Оряховица постигна по-добри резултати и спечели съревнованието със Свищов. От общо 17 показатели, по които се съревноваваха, „Наркооп“ — Г. Оряховица спечели 15, а Свищов само 2.

По време на срещата се дадоха ценни препоръки за по-нататъшната работа на двете търговски организации и се сключи договор за съревнование през 1963 година.

К. Русанов

Възстановителната бригада, с ръководител Паню Стойнов, в Агторемонтното предприятие — Ласковец е една от бригадите с най-високо изпълнение на трудовите норми — 180 на сто.

в-к „БОРБА“

стр. 3, 69, 24, 25, 11, 1963 г.

шел.
— Третата, третата е една от четирите помпени станции, които трябва да изградим, от които на четвъртата се излива бетона, втората и тя напредва и на първата даже се извършва и монтажът.

След това дошли членовете на управителните съвети в стопанствата Страхилово и Поликраище, с огромни чували на гърба си.
— На воденица ли ще ходите?
— Учили се бате Стършел.
— Не!
— Може би това са дарове?
— Нищо подобно! — отговориха те, сложили чувалите в един скрит ъгъл и веднага поставили въоръжена охрана да ги пази.
— Все пак, аз трябва да зная какво внасят в дома ми. Шом криете чувалите не е чиста работа!
— Те са пълни с резервни части за ремонт на селскостопанските машини. Страх ни е от други-

— Не го усуквай. Какви за третата!
— Срам ме е да кажа!
— От кого те е срам?
— Тази котка ме гледа нещо накрито, но ще ти призная. На тази помпена станция от няколко дни се засилихме, но преди туй доста се пипкахме.

те стопанства да не ги видят, че...
— Значи така, а? — избухнал не на шега бате Стършел — Те се вайкат за резервни части, а вие дори не им подивите ръка за здравств! Те се чудят какво да правят, а вие държите излишни части в текзесето!
— Да си берат сами гайдел! Въпрос на предвидливост! Нямаме никаква възможност хем да ги спасим, хем да се презапасиме!
Посенал ядосаният бате Стършел към точилката, но бързо се овладял и скрил ръката си под престилката. Имало вече много други хора. Неудобно било.

КОЙ ЩЕ ОПЕРЕ ПЕШКИРА?

По едно време се задали и кооператори от Горна Студена, Камен, Дъскот и Драгомирово.
— Добре заварил! — извикали те. — Прощавайте, че обещахме да дойдем със селскостопански машини.
— Че кой ви поперча?
— Онези наши отговорни фактори, които трябва да осигурят ремонта на машините. Заключиха. Без да държим сметка за годините, принудихме се да вървим пеш. Краката си подбихме.

млада булка бате Стършел, разшетал се. На всички кооператори от тези села дал легени с топла вода да си накснат краката и облекчат болките си. Накрая им подал една интересна кърпа, за да ги избършат.
— Предпочитаме да оставим краката си да изсъхнат, — опънали се кооператорите. — Не искаме ние да оперем пешкира!
— Не бойте се! — успокоил ги бате Стършел. — Пешкира ще го операт онези, които останат последни в ремонта на селскостопанските машини.

— Туй както сме се събрали на сладка приказка, не е лошо както му е реда да похванем малко пуканки! Тук има представители на стопанствата от Алеково и Горна Студена. Да видим дали са произвели миналата година царевича.

— Нищо не може да спаси положението!
— Може, може. Я дайте тази царевича на продавача Митко от халите в Г. Ореховица и ще видите какво става. Поне един тон ще я изкара.

— Това ли е всичко?
— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

со и по този начин изгорид сумата граждани.
— И той няма да ви оправи.

Много нередности скрити оставали, защото бате Стършел всички го познавали. Още щом го забелязвали, вновиниците тихо, мълчешката нещичко си казвали и само успехите в работата си показвали. Затуй решил бате Стършел да си промени терития, че на тясно да ги спина, свалил колчана с жилата, на плитичи срезал си косата; на главата си сложил кърпа алена, а на кръста — престилка шарена. Въгнал в нея нова хурка също като млада булка. За да стане картинката още по-битова, сложил в краката си една писанка и туй лесно се превърнал в гиздава стопанка. Чак тогав поканил своите гости — на весела седанка.

Първи в стегнат строй пристигнали кооператорите от село Михалци. Те надникнали в двора и се спогледали учудени.
— Мари булка, много ти е буренясал двора!

— Ще го подреда, не бойте се! — тайно им се закирил пооблеченият Бате Стършел — но първо ще ми помогнете малко!

После подал на всеки по един търнокоп. Смаели се михалчаните. На толкова седянки ходили, сума и пуканки и баници изляли, но търнокопи нито къде не им предлагали.

— Дръжте сега! — подканил ги Бате Стършел — да изчистим бурените и тръните из двора, че още много гости ще ми дойдат и не трябва да се излагаме.

— Не! — тръгнали в заден ход михалчаните, като гледали да се измъкнат. — На нас ни дай да си покажем майсторлъка и здравата организация на новите мелниотативни обекти. Ела да видиш там как работим та пушек се дига, за което както знаеш са ни хвалили, а върваме че и ги ще ни похвалиш. Но това което веднаж сме построили при него втори път не се връщаме. Та затова каналите ни са така обрасли в бурени и тръни, че нищо чудно в най-скоро време да се срутят. Но здраве да е, ще ги направим пак. Затова хич не се надявай да чистим трънаците от твой двор.

С една дума — почти си двора сама щом се правиш на булка чевърста, защото както виждаш за нашите канали слабо си помръдваме и пръста.

— А какво чакате? — погнала ги булката с новата си хурка.

Разбягали се кооператорите, а бате Стършел — подире им. Едва успял да докопа само един от гостите.

— Моля Ви се! Оставете ме! Аз не съм от Михалци.

— А откъде си?

— От Стражица!

— Щом бягаш и твоята не е чиста! Я се връщай обратно!

Приседнали край огнището.

— Казвай сега как сте с мелниотативното строителство. До вчера, дето се казва, за пример ви сочеа. Как сте на помпена станция № 3?

— На третата, третата! Третата трябва да стане като първата, а първата е вече иззидана.

Това го знаем, ти какви за третата! — настоял бате Стършел.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?

— Не е толкова малко. Завис кой го тегли.

— И той няма да ви оправи.

— Това ли е всичко?